

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนไทย

Factors Affecting the Quality of Thai Private University Instructors

จรัมจิต เกิดบ้านชัน¹ และ พิศมัย จารุจิตติพันธ์²

Charimchit Kerdbanchan and Pisamai Jarujittipant

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาคุณภาพอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไทย ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุ มหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ และปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือมหาวิทยาลัยเอกชนที่ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการจำนวน 43 สถาบัน เก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการประกันคุณภาพภายใน สถาบันด้านระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.)

¹นักศึกษาลัทธิปริญญาตรีบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพฯ
Doctoral's degree student in Management, Faculty of Political Science, North Bangkok University, Bangkok.

²รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ กรุงเทพฯ

Associate Professor, PhD Program in Management, Faculty of Political Science, North Bangkok University, Bangkok.

Corresponding e-mail: charimchit.ke@northbkk.ac.th

Article history: Received 30 August 2018, Revised 27 December 2018, Accepted 11 January 2019

ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหมด 43 สถาบัน เป็นสถาบันขนาดใหญ่จำนวน 7 สถาบัน ขนาดกลางจำนวน 13 สถาบัน และขนาดเล็กจำนวน 23 สถาบัน แบ่งเป็น 3 กลุ่มตามระยะเวลาก่อตั้งได้แก่ อายุ 1-15 ปี จำนวน 10 สถาบัน อายุ 16-30 ปี จำนวน 21 สถาบัน และอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 12 สถาบัน มีผลงานด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ที่มีคุณภาพในระดับพอใช้ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์มีคุณภาพในระดับดี ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพอยู่ในระดับดี ในขณะที่คุณภาพด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าขนาดและอายุของสถาบันไม่มีผลต่อระดับคุณภาพอาจารย์ทั้งในด้านการวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยระบบและกลไกในการบริหาร และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนไทยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพบว่าเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

คำสำคัญ: *คุณภาพอาจารย์ การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน*

Abstract

The purposes of this study were to study Thai private universities' instructors' qualities in academic research, academic qualifications and academic positions, and to study factors affecting the quality of Thai private university instructors. Sample were 43 private universities. The results of the internal quality assurance assessment and the results of the external quality assessment of the third round (2011- \2015) from The Office for Standards and Quality Assessment and were used in this study.

The study showed that there were 43 private institutions, of which 7 were large-sized institutions, 13 were medium-sized, and 23 were small. They were divided into three age groups: 10 institutions of aged 1-15, 21 of aged 16- 30, and 12 institutions of over 30 years of age. It was found that the quality of private university lecturers in the published research was fair, The quality of the research utilization was good. The academic paper quality was good, while the qualification and academic position quality need to be improved. The hypothesis test found that the size and age of the institute did not affect the quality score of the instructor's academic research, academic paper, academic qualifications and academic status. The regression analysis of factors affecting the quality of Thai private university instructors showed that research funding affecting teachers' quality at the .05 level.

Keywords: *Instructors' quality, External quality assurance, Internal quality assurance*

บทนำ

องค์การการศึกษาธิการศึกษามีภารกิจสำคัญอย่างยิ่งคือ การพัฒนาคนซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาน ศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและ หรือหน่วยงานต้นสังกัด และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพ ภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผย ต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกัน คุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาและเพื่อ ให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่ง หมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือที่เรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้อง ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมิน คุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) รอบที่สอง (พ.ศ. 2549-2553) และรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างเตรียมประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สี่

มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่เปิดดำเนินการไม่นาน ชื่อเสียงยังไม่เป็นที่รู้จักเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐทำให้ขาดแคลนอาจารย์ที่มีชื่อเสียงและมีตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ผู้จบการ ศึกษาระดับปริญญาเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์ ซึ่งเป็นที่ต้องการ ของแต่ละมหาวิทยาลัย รวมทั้งไม่สามารถดึงดูดผู้ที่มีศักยภาพสูงมาร่วมงานได้มากนัก สำหรับบุคลากร ทางการศึกษาของไทย พบว่า มีปัญหาการขาดบุคลากรที่เก่งและมีคุณภาพที่เหมาะสมในทุกสาขาวิชา และทุกระดับ (ภารดี อนันต์นาวิ. 2553: 25) ปัญหาจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับการศึกษา ของคณาจารย์ การขาดแคลนคณาจารย์ทั้งปริมาณและคุณภาพในด้านประสบการณ์ เทคนิคการสอน และด้านคุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: 16) และเมื่อพิจารณา ถึงผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในเอเชียประจำปี 2018 หรือ QS Asia University Rankings ซึ่ง ประเมินจากความเป็นเลิศด้านวิชาการ รวมถึงคุณภาพของอาจารย์และนักศึกษา พบว่ามหาวิทยาลัย ไทยไม่ติดอันดับแม้แต่ 40 อันดับแรก มีเพียง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้นที่ติดอยู่ในอันดับที่ 50 จากทั้งหมด 426 มหาวิทยาลัยในภูมิภาคตัวชี้วัดด้านคุณภาพของอาจารย์ส่วนหนึ่งสามารถสะท้อน ได้จากผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น นำไปสู่คำถามการวิจัยว่า สภาพปัจจุบัน และผลการดำเนินงานด้านคุณภาพอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีคุณภาพระดับใด และ มีความสัมพันธ์กับขนาดและอายุสถาบันหรือไม่ ปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางาน

วิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีผลต่อคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้จึงสนใจที่จะทำการศึกษา คุณภาพอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยโดยด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ และปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคุณภาพอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามขนาดและอายุมหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

สมมติฐานการวิจัย

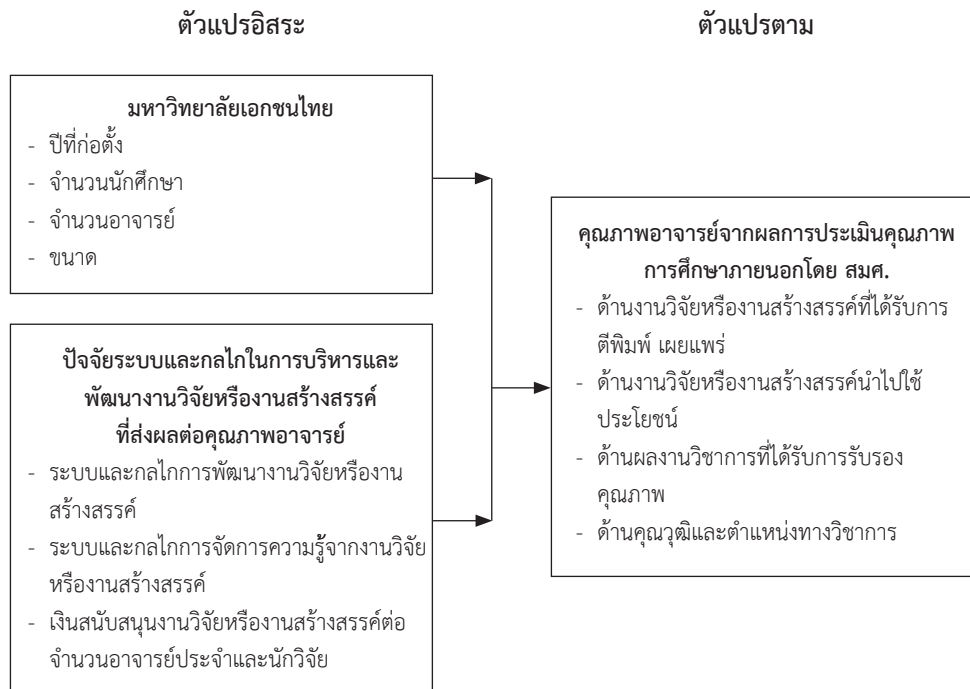
1. ขนาดและอายุของมหาวิทยาลัยเอกชนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพอาจารย์
2. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีผลต่อคุณภาพอาจารย์
3. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีผลต่อคุณภาพอาจารย์
4. เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยมีผลต่อคุณภาพอาจารย์

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระใช้ผลการประกันคุณภาพภายในสถาบันด้านการระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยจำนวน 3 ตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และ (3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

2. ตัวแปรตามใช้ผลการประเมินคุณภาพรอบสามมาใช้ในการวัดระดับคุณภาพอาจารย์ประกอบด้วย (1) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (2) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (3) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และ (4) คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยเอกชนที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัย 2) วิทยาลัย 3) สถาบัน ที่มีจำนวนนักศึกษาไม่น้อยกว่า 1,000 คน จำนวน 43 สถาบัน ประกอบด้วยสถาบันขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักศึกษามากกว่า 10,000 คนจำนวน 7 สถาบัน สถาบันขนาดกลางที่มีจำนวนนักศึกษามากกว่า 5,000-10,000 คนจำนวน 13 สถาบัน และขนาดเล็กที่มีจำนวนนักศึกษา 1,000-5000 คน จำนวน 23 สถาบัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 รายงานสารสนเทศศอคมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระหว่างปี 2558-2560

2.2 รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ในปีที่สถาบันดังกล่าวได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม ซึ่งอยู่ในระหว่างปีพ.ศ. 2554-2558 โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2.3 รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานสารสนเทศอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระหว่างปี 2558 -2560 รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ในปีทีสถาบันดังกล่าวได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม ซึ่งอยู่ในระหว่าง พ.ศ.2554-2558 โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก รอบสาม (พ.ศ.2554-2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยจัดบันทึกลงในแบบฟอร์มที่กำหนดไว้

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดทำข้อมูล กระทำโดยการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การจัดระบบ และจัดหมวดหมู่ของข้อมูล

4.2 ใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ประกอบด้วย ข้อมูลองค์การ ผลการดำเนินงาน โดยนำผลจากการประมวลผลสถิติเบื้องต้นประกอบด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมาแปรผลและจัดทำตารางจำแนก เปรียบเทียบ ความเป็นอิสระ สร้างข้อสรุป

4.3 ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

4.4 ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ด้านผลงานวิชาการ ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำมาเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน

อธิบายถึงจำนวนมหาวิทยาลัยเอกชนที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 43 สถาบันโดยศึกษาเฉพาะสถาบันที่มีนักศึกษามากกว่า 1,000 คน และจำแนกเป็นสถาบันขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1: สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีที่จัดตั้ง จำนวนบุคลากร จำนวนนักศึกษาปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2558) และขนาดสถาบันตามเกณฑ์ สกอ. (แสดงเฉพาะที่มีผลการประเมิน สมศ. รอบสามที่มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป)

ลำดับที่	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ปีที่จัดตั้ง	จำนวนบุคลากร	จำนวนนักศึกษา	ขนาดสถาบัน
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2513	583	29,033	ใหญ่
2	มหาวิทยาลัยเกริก	2513	121	2,717	เล็ก
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2513	152	10,961	ใหญ่
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	2513	470	19,013	ใหญ่
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2513	499	19,081	ใหญ่
6	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2515	1,002	16,597	ใหญ่
7	มหาวิทยาลัยสยาม	2516	523	9,486	กลาง
8	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2516	247	7,884	กลาง
9	มหาวิทยาลัยพายัพ	2517	452	4,689	เล็ก
10	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	2524	484	11,564	ใหญ่
11	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	2526	132	2,606	เล็ก
12	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	2527	260	3,356	เล็ก
13	มหาวิทยาลัยรังสิต	2528	1,146	29,372	ใหญ่
14	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2530	494	9,747	กลาง
15	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2531	227	3,300	เล็ก
16	มหาวิทยาลัยโยนก (เนชั่น)	2531	57	1,194	เล็ก
17	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	2533	355	5,170	กลาง
18	มหาวิทยาลัยราชธานี	2536	125	2,419	เล็ก
19	สถาบันรัชต์ภาคย์	2536	206	2,607	เล็ก
20	มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด	2538	33	3,201	เล็ก
21	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย	2539	251	3,484	เล็ก
22	วิทยาลัยดุสิตธานี	2539	126	3,292	เล็ก
23	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	2540	373	10,535	ใหญ่
24	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	2540	364	4,183	เล็ก
25	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	2540	231	4,506	เล็ก
26	มหาวิทยาลัยธนบุรี	2541	264	6,995	กลาง
27	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี	2541	225	3,662	เล็ก
28	มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่	2542	183	3,248	เล็ก
29	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	2542	225	6,500	กลาง
30	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	2542	110	1,622	เล็ก
31	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	2542	72	3,385	เล็ก
32	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	2542	278	2,010	เล็ก
33	มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น	2542	70	1,129	เล็ก
34	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	2543	142	5,979	กลาง
35	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	2545	380	11,433	ใหญ่

ตารางที่ 1: (ต่อ)

ลำดับที่	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ปีที่จัดตั้ง	จำนวนบุคลากร	จำนวนนักศึกษา	ขนาดสถาบัน
36	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	2545	112	2,173	เล็ก
37	วิทยาลัยเซนต์เทเรซา อินติ	2546	140	1,469	เล็ก
38	วิทยาลัยนครราชสีมา	2547	122	2,866	กลาง
39	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	2547	115	5,252	กลาง
40	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	2549	163	5,520	กลาง
41	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	2549	160	3,272	เล็ก
42	สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น	2549	213	4,318	เล็ก
43	สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์	2550	233	9,632	กลาง
รวมทั้งสิ้น			12,120	300,462	

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนมหาวิทยาลัยเอกชนที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 43 สถาบัน โดยศึกษาเฉพาะสถาบันที่มีนักศึกษามากกว่า 1,000 คน และจำแนกเป็นสถาบันขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นโดยใช้แนวทางการจำแนกขนาดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้ คือ

1. สถาบันฯ ขนาดใหญ่ จำนวนนักศึกษามากกว่า 10,000 คน มีจำนวน 7 แห่ง
2. สถาบันฯ ขนาดกลาง จำนวนนักศึกษามากกว่า 5,000 – 10,000 คน มีจำนวน 13 แห่ง
3. สถาบันฯ ขนาดเล็ก จำนวนนักศึกษา 1,000 – 5,000 คน มีจำนวน 23 แห่ง

ตารางที่ 2: เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพอาจารย์โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำแนกตามขนาดสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ผลการประเมิน			
	งานวิจัยเผยแพร่	งานวิจัยใช้ประโยชน์	ผลงานวิชาการ	คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ
ขนาดใหญ่ (นักศึกษา > 10,000 คน)	พอใช้	พอใช้	ดี	ปรับปรุง
ขนาดกลาง (นักศึกษา 5,001-10,000 คน)	พอใช้	พอใช้	ดี	ปรับปรุง
ขนาดเล็ก (นักศึกษา 1,000-5,000 คน)	ปรับปรุง	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	พอใช้	ดี	ดี	ปรับปรุง

ความหมายของระดับคุณภาพคือ คะแนน 4.51-5.00 คุณภาพดีมาก 3.51-4.50 ดี 2.51-3.50 พอใช้ 1.51-2.50 ต้องปรับปรุง 0.00-1.50 ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนโดยภาพรวมทั้ง 43 แห่งในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้ ด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่มีระดับคุณภาพพอใช้ (2.67) ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์มีระดับคุณภาพดี (3.61) ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพมีระดับคุณภาพดี (3.57) ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุง (2.27)

จากผลการศึกษาคุณภาพอาจารย์จำแนกตามขนาดในแต่ละด้านพบว่า สถาบันขนาดใหญ่และสถาบันขนาดกลาง มีระดับคุณภาพที่ดีในด้านผลงานวิชาการ มีระดับคุณภาพพอใช้ในด้านงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ และงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ และต้องปรับปรุงด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ในขณะที่สถาบันขนาดเล็กมีระดับคุณภาพดีด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ มีระดับคุณภาพพอใช้ด้านผลงานวิชาการ และต้องปรับปรุงด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่และด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับคุณภาพอาจารย์ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุงทั้งสถาบันขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ตารางที่ 3: เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพอาจารย์โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำแนกตามอายุสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ผลการประเมิน			
	งานวิจัย เผยแพร่	งานวิจัย ใช้ประโยชน์	ผลงาน วิชาการ	คุณวุฒิและตำแหน่ง ทางวิชาการ
อายุสถาบัน > 30 ปี	พอใช้	พอใช้	ดี	ปรับปรุง
อายุสถาบัน 16 – 30 ปี	พอใช้	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
อายุสถาบัน 1 - 15 ปี	พอใช้	ดี	ดี	ปรับปรุง
	พอใช้	ดี	ดี	ปรับปรุง

ความหมายของระดับคุณภาพ คือ คะแนน 4.51-5.00 คุณภาพดีมาก 3.51-4.50 ดี 2.51-3.50 พอใช้ 1.51-2.50 ต้องปรับปรุง 0.00-1.50 ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

จากตารางที่ 3 คุณภาพอาจารย์จำแนกตามอายุสถาบันในแต่ละด้านพบว่า สถาบันที่มีอายุมากกว่า 30 ปี มีระดับคุณภาพดีด้านผลงานวิชาการ มีระดับคุณภาพปานกลางด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ และงานวิจัยที่นำไปเผยแพร่ สถาบันที่มีอายุระหว่าง 16-30 ปี มีระดับคุณภาพดีด้านงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ มีระดับคุณภาพพอใช้ด้านผลงานวิชาการ และงานวิจัยที่นำไปเผยแพร่ สำหรับสถาบันที่มีอายุระหว่าง 1-15 ปี มีระดับคุณภาพดีด้านผลงานวิชาการ และงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ มีระดับคะแนนพอใช้ด้านงานวิจัยที่นำไปเผยแพร่ ทั้งนี้ระดับคุณภาพด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันทั้งสามกลุ่มอายุมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของขนาดของสถาบันที่แตกต่างกันมีผลต่อคะแนนประเมินคุณภาพอาจารย์ในด้านการวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

คุณภาพอาจารย์	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่				.785	.463
ระหว่างกลุ่ม	2.792	2	1.396		
ภายในกลุ่ม	71.085	40	1.777		
รวม	73.877	42			
ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์				.900	.414
ระหว่างกลุ่ม	2.733	2	1.367		
ภายในกลุ่ม	60.711	40	1.518		
รวม	63.444	42			
ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ				2.742	.077
ระหว่างกลุ่ม	12.232	2	6.116		
ภายในกลุ่ม	89.208	40	2.230		
รวม	101.441	42			
ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ				.583	.563
ระหว่างกลุ่ม	.168	2	.084		
ภายในกลุ่ม	5.750	40	.144		
รวม	5.918	42			
คุณภาพรวมทุกด้าน				.589	.560
ระหว่างกลุ่ม	.689	2	.345		
ภายในกลุ่ม	23.424	40	.586		
รวม	24.114	42			

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าค่า Sig. มากกว่า .05 ทุกค่า จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนที่มีขนาดแตกต่างกันคุณภาพอาจารย์ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและแต่ละด้านที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่ามหาวิทยาลัยที่มีขนาดแตกต่างกันมีระดับคุณภาพอาจารย์แตกต่างกันในด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการทดสอบของ LSD ได้ผลสรุปดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5: การเปรียบเทียบรายคู่ของคุณภาพอาจารย์ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จำแนกตามขนาดสถาบันโดยวิธีการของ LSD

ขนาดสถาบัน	\bar{X}	ใหญ่	กลาง	เล็ก
		3.92	4.24	3.08
ใหญ่	3.92	-	.642	.203
กลาง	4.24	-	-	.030*
เล็ก	3.08	-	-	-

จากตารางที่ 5 พบว่าผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพของสถาบันขนาดกลางและขนาดเล็กมีระดับคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่เปรียบเทียบกับอื่นๆ ไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 6: การวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุของสถาบันที่แตกต่างกันมีผลต่อคะแนนประเมินคุณภาพอาจารย์ในด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

คุณภาพอาจารย์	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่				.401	.672
ระหว่างกลุ่ม	1.452	2	.726		
ภายในกลุ่ม	72.425	40	1.811		
รวม	73.877	42			
ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์				2.090	.137
ระหว่างกลุ่ม	6.001	2	3.001		
ภายในกลุ่ม	57.443	40	1.436		
รวม	63.444	42			
ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ				1.803	.178
ระหว่างกลุ่ม	8.387	2	4.194		
ภายในกลุ่ม	93.053	40	2.326		
รวม	101.441	42			
ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ				.831	.443
ระหว่างกลุ่ม	.236	2	.118		
ภายในกลุ่ม	5.682	40	.142		
รวม	5.918	42			
คุณภาพรวมทุกด้าน				.348	.708
ระหว่างกลุ่ม	.412	2	.206		
ภายในกลุ่ม	23.701	40	.593		
รวม	24.114	42			

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อระดับคุณภาพอาจารย์ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและแต่ละด้าน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5

3. การวิเคราะห์ปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ด้านผลงานวิชาการ ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวแปรอิสระ: ระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

X_1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

X_2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

X_3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวแปรตาม: คุณภาพอาจารย์ประกอบด้วย

Y_1 : คุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ด้านผลงานวิชาการ ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ในภาพรวม

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ด้านผลงานวิชาการ ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการในภาพรวม

ตัวแปร	B	SE	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.461	1.509	.968	.339
ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_1)	.071	.188	.380	.706
ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_2)	.076	.248	.305	.762
เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (X_3)	.284	.079	3.597	.001
R = .540		Adjusted R2 = .237		F = 5.353
R2 = .292		SE = .661		Sig = .003

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรด้านระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_1) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_2) และ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ (X_3) ร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพอาจารย์ได้ร้อยละ 23.7 และพบว่าตัวแปรเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ (X_3) ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

จำนวนมหาวิทยาลัยเอกชนที่ทำการศึกษทั้งหมด 43 สถาบัน แบ่งเป็นสถาบันขนาดใหญ่จำนวน 7 สถาบัน ขนาดกลางจำนวน 13 สถาบัน และขนาดเล็กจำนวน 23 สถาบัน โดยที่สามารถแบ่งตามอายุสถาบันได้ 3 กลุ่มคือ ที่มีอายุ 1-15 ปี จำนวน 10 สถาบัน อายุ 16-30 ปี จำนวน 21 สถาบัน

และอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 12 สถาบัน พบว่า ระดับคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ มีระดับคุณภาพพอใช้ ด้านงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์มีระดับคุณภาพดี และมีข้อน่าสังเกตคือ งานวิจัยของอาจารย์สถาบันขนาดเล็กมีระดับคุณภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ดีกว่าสถาบันขนาดใหญ่และขนาดกลาง ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพมีระดับคุณภาพดี ในขณะที่คุณภาพด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุง ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่าทั้งขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่าระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_1) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (X_2) และเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ (X_3) ร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพอาจารย์ได้ร้อยละ 23.7 และพบว่าตัวแปรเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ (X_3) ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่พบว่าระดับคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีระดับพอใช้ในด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ และมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุงในด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในเอเชียประจำปี 2016 หรือ QS Asia University Rankings ซึ่งประเมินจากความเป็นเลิศด้านวิชาการ รวมถึงคุณภาพของอาจารย์และนักศึกษา พบว่ามหาวิทยาลัยไทยไม่ติดอันดับแม้แต่ 40 อันดับแรก มีเพียง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้นที่ติดอยู่ในอันดับที่ 50 จากทั้งหมด 426 มหาวิทยาลัยในภูมิภาค ในขณะที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ในสถาบันขนาดเล็กมีการนำไปใช้ประโยชน์ดีกว่าสถาบันขนาดใหญ่และขนาดกลาง อาจเนื่องมาจากเกณฑ์การประเมินที่นำค่าร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำไปคำนวณคะแนน ทำให้สถาบันขนาดใหญ่ที่มีจำนวนอาจารย์มากกว่าได้คะแนนน้อยกว่าสถาบันขนาดเล็ก ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่าทั้งขนาดและอายุมหาวิทยาลัยเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งเป็นไปได้ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนไม่ค่อยให้ความสำคัญซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ภิญโญ แม้นโกศล (2559: 17) พบว่า อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนร้อยละ 30.77 ไม่เคยทำวิจัย ส่วนผู้ที่เคยทำวิจัย พบว่าร้อยละ 46.75 เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง และรองลงมาคือร้อยละ 20.71 เคยทำวิจัยจำนวน 3-5 เรื่องเมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคพบว่า ภาระการสอนเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ อาจารย์ต้องดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาจำนวนมาก อาจารย์มีภาระงานด้านอื่นๆ เช่น การออกประชาสัมพันธ์แนะนำนักศึกษา ประโยชน์และค่าตอบแทนจากการทำวิจัยไม่จูงใจมากพอ และอาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย และผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ระบบกลไกด้านเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม ที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรสร้างสิ่งจูงใจอาจารย์ที่ทำวิจัยด้วยการให้เงินสนับสนุนในลักษณะของทุนวิจัยหรือค่าตอบแทนการวิจัยเหมือนกับเพิ่มเงินเดือนให้กับอาจารย์ (Manager online. 2012) และงานวิจัยของพงษ์ภิญโญ แม้นโกศล (2559: 17)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. มหาวิทยาลัยเอกชนไทยต้องมีแผนกลยุทธ์ในการปรับปรุงคุณภาพอาจารย์อย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์
2. มหาวิทยาลัยเอกชนไทยควรกำหนดแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้อาจารย์ทำการวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ
3. มหาวิทยาลัยเอกชนไทยควรสร้างแรงจูงใจให้กับอาจารย์ในการผลิตตำราหรือเอกสารทางวิชาการที่มีคุณภาพ
4. มหาวิทยาลัยเอกชนไทยควรทบทวนปรับปรุงระบบการพัฒนาอาจารย์ให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมในการสนับสนุนส่งเสริมคุณภาพอาจารย์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิเท่านั้นยังไม่ได้สำรวจถึงผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนเช่น จำนวนผลการวิจัยที่เรื่อง มีการนำเสนอหรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ นานาชาติ ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรทำการวิจัยเชิงสำรวจโดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ประจำ
2. ควรทำการวิจัยปัจจัยอื่น เช่นปัจจัยด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเอกชน ที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ หรือนโยบายการพัฒนาอาจารย์ที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- เกษศิริ กมล. (2557). การวิเคราะห์การบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานรางวัลคุณภาพแห่งชาติ มัลคอล์ม บอลดริจ สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.edu.chula.ac.th/ojed>.
- ดาราวรรณ สุขคันธรักษ์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2557). ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน. *Veridian E-Journal*. 7(มกราคม-เมษายน 2557): 235-238.
- พงษ์ภิญโญ แม้นโกศล. (2559). กลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนงานวิจัย ในสาขามนุษยศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน: กรณีศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. *สุทธิปริทัศน์*. 30(เมษายน - มิถุนายน 2559): 17.
- ภารดี อนันต์นาวี. (2553). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ชลบุรี: มนต์วี.
- ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2557). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและ บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง. *Veridian E-Journal*. 7(กันยายน-ธันวาคม 2557): 845.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). **สารสนเทศอุดมศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.mua.go.th>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2554). **ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายนอกกรอบสาม (2011-2015)**. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.onesqa.or.th>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2558). **ระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก**. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2557, จาก <http://www.onesqa.or.th>
- อังคินันท์ อินทรกำแหง และ ทศนา ทองภักดี. (2549). **การพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชน และในกำกับของรัฐ**. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.tci-article/view/2024>